



Polazník

Noviny
obce Papradno



Ročník V.

Jún 2007

Duchovný život

Cesta k šťastiu a ľudskosti

Misionári, šíritelia viery v Ježiša Krista chodia všade tam, kde ľudia ešte nepoznajú Boha. Na Filipínach tiež obrátili na vieru mnohých domorodcov, ľudozrútov. No raz prišiel k domorodcom istý komunista, ktorý sa ich snažil presvedčiť, že Boha niet. Pozorne ho vypočuli a odvetili mu: „Odídte v pokoji a ďakujte Bohu, v ktorého vy neveríte, že ste sem neprišli ako prvý. Pred vami tu prišiel jeden misionár, ktorý nám rozprával o Bohu a urobil z nás, ľudozrútov, civilizovaných ľudí a učil nás správať sa podľa Božích prikázaní.“

Tento príbeh krásne vyjadruje to, čo dáva viera človeku – vďaka nej sa stáva človekom. Jedna z kníh kardinála Korca sa volá Kresťanstvo nás robí ľuďmi. Skutočne, len sa pozrieme, čo sa deje vo svete, medzi nami, keď sa vytráca viera a Božie prikázania z nášho života. Človek človeku sa nestáva bratom, ale vlkom, nepriateľom. Preto si dajme odpoveď: „Aká je moja viera? Nena-mýšľam si, že som veriaci?“ O našej viere svedčia a majú svedčiť skutky. Bez skutkov je viera mŕtva. Neexistuje. Nie je. Modlitba,

pokračovanie na str. 2

Leto je tu, oddýchnite si



Vytúžené oddychové dni sú tu. A hoci obdobie s vysokými teplotami máme už dlhšie, to naozajstné leto práve prichádza.

Naplnené voľnými dňami, ktoré už všetci potrebujeme, poznávaním krás blízkych i vzdialených. Je tu čas na dobrú knihu, na opekanie s blízkymi, na slnenie, kúpanie. Jednoducho na naozajstný oddych. A hoci sa nevyhneme zaváraníu a prácam okolo domu, nemali by sme celý čas využívať iba na dovolenku „na malte“.

Nech si po dvoch letných mesiacoch povieme ako krásne sme si oddýchlí, koľko nového sme videli a že dobrých ľudí možno stretnúť všade.

Slovo starostu

Vážení spoluobčania,
po troch mesiacoch od aprílového
Polazníka prinášam vám ďalšie
informácie o dianí v obci.

Druhá bytovka

Splnili sme všetky podmienky pre začiatok výstavby druhej bytovky. Názov stavby: Nájomné byty - Papradno - 16 b. j./2, začiatok stavby 05/2007, ukončenie 10/2008, dodávateľ stavby: RIASTAV spol. s r. o., Krásno nad Kysucou, rozpočtové náklady približne 27 mil. Sk.

Dňa 9. mája sme spoločne so stavebným dozorom odovzdali stavenisko pod výstavbu. V súčasnej dobe stoja nosné piloty a betónujú základové hlavice. Stavebné práce postupujú plynule a je predpoklad, že do zimného obdobia bude stavba zakrytá strechou.

Vodovod

Práce na vodovode začali v apríli a pokračovali v máji, prestavali sme 1,1 mil. Sk, čo predstavuje dĺžku potrubia približne 300 metrov. Na časti vodovodu, ktorý je už skaudovaný, sa bolo odovzdávanie konanie medzi obcou a Považskou vodárenskou spoločnosťou za účelom odovzdania a prevádzkovania. Občania, ktorí bývajú pri tejto časti vetvy, môžu požiadať vodárenskú spoločnosť o pripojenie.

Obec prispieva na navrhnutie prípojky 6 tisíc Sk. Zemné práce a prípojku si musí občan financovať na vlastné náklady.

V júni sme jednali so zástupcami environmentálneho fondu v Bratislave, kde sme znova požadovali finančnú dotáciu na ďalšie rozšírenie vodovodu. V prvom rozdeľovaní financií obci Papradno nebolo vyhovie, veríme, že v druhom polroku to bude lepšie a budeme môcť pokračovať v ďalších prácach.

Podpora turizmu

Stavebné práce na podporu turizmu INTEREG III. A sú zatiaľ prerušené. Intenzívne riešime s ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR vzniknuté problémy, avšak k dnešnému dňu nedošlo k vzájomnej dohode.

Pribudne minihlisko

Obec Papradno požiadala Slovenský futbalový zväz v Bratislave o finančné spolufinancovanie sa na realizácii minihliska o rozmeroch 33 x 18 m v našej obci.

Môžeme potešiť priaznivcov športu a hlavne mládež, že dňa 20. 6. 2007 nám oznámili, že výstavba tohto ihriska sa môže v obci realizovať. Nové ihrisko bude za hornou bránkou futbalového ihriska. Ďalšie informácie o príprave a realizácii si môžete prečítať v budúcom čísle Polazníka.

Ďakovanie

Chcel by som aj touto cestou poďakovať kolektívu pracovníkov obecných

pokračovanie na str. 2

ho úradu pod vedením Juraja Palka za ich prácu v prvom polroku 2007. Aj keď sa niektorým občanom zdá, že sa ich problémy a požiadavky neriešia, nie je tomu tak. Niekomu sa vyhovieť nedá, niektoré problémy sú ďalekosiahleho charakteru a požiadavky, aj keď sú mnohokrát oprávnené, sa vo väčšine prípadov odvíjajú od financií na účte obce.

Taktiež ďakujem za prácu tým, ktorých máme zamestnaných na aktivačných prácach. Vie si niekto z nás predstaviť, aký neporiadok by v obci bol, keby sme ich nemali?

Vážení občania,

prichádza čas letných prázdnin, čas dovolení. Dovoľte, aby som vám zažalal príjemné prežitie chvíľ oddychu, načerpanie nových síl, pevné zdravie a šťastný návrat z dovolení do svojich domov.

Štefan Hatajčík

Duchovný život

pokračovanie zo str. 1

sv. omša, sv. spoveď, sv. prijímanie, správny život podľa prikázaní, to sú prejavy viery. Ak týchto prejavov niet, potom niet ani viery. Nemôžeme tvrdiť: „Verím v Boha a to mi stačí.“ To je veľký omyl. Taký človek by mal radšej povedať: „Boh a viera sú mi lahostajné, nezaujímajú ma.“ Vzťah sa predsa nedá budovať bez skutkov lásky. Rovnako vzťah k Bohu sa nedá budovať bez prejavov lásky k Nemu. Vzťah človeka k Bohu, viera, dáva zmysel životu človeka. Ak nám chýba vzťah k Bohu, potom strácame zmysel života. Potom nenachádzame šťastie. No my chceme byť šťastní. Preto sa obráťme k Bohu. Žiť s Bohom sa oplatí. Vari to dennodenne nezakusujeme? Viera je krásna vec. Boh avšak nikoho nenúti. On ponúka svoju lásku, aby ju človek slobodne prijal. Nech je na našich životoch vidno, že Boh dáva nášmu životu zmysel, šťastie, pokoj. A potom i druhí vďaka nám uvidia.

Peter Valaský, kaplán

Inzeráty pre občanov
v novinách **Polazník**

sú **zdarma**

(dajte ich do schránky
na OÚ),

pre podnikateľské subjekty
10 Sk/cm²

Matričné okienko

★ Víťame vás

Jakub Galafúsik	28. 2.
Ester Brezničanová	9. 4.
Alexandra Greňová	25. 4.
Gabriel Hlavinka	2. 5.

† Životnú pozemskú púť ukončili naši spoluobčania

Anna Bačíková	24. 3.
Vojtech Santus	27. 3.
Lubomír Jurčík	28. 3.
Jakub Nemčík	29. 3.
Zuzana Adamčíková	30. 3.
Paulína Trúliková	7. 4.
Ladislav Zboran	10. 4.
Jozef Motošický	29. 4.
Klement Vatulík	29. 4.
Karol Zboran	3. 5.
Peter Michel	27. 5.
Jozef Barančík	11. 6.
Ludovít Bašo	11. 6.
Karol Šamaj	13. 6.
František Žilinčík	23. 6.
Vitold Jágrik	26. 6.

Na prízemí OčÚ
je schránka pre vaše
príspevky, námety
a inzerciu do Polazníka.
Dúfame, že sa zaplní
už do budúcich novín.

Škola – jubilantka

Dňa 11. 11. 1957 prvýkrát privítal vtedajší riaditeľ školy Rudolf Gajdoš na pôde tunajšej ZŠ všetky školopovinné deti, učiteľský zbor i občanov Papradna na oficiálnom slávnostnom odovzdávaní školy do užívania.

Odvtedy uplynulo 50 rokov. Do lavíc si sadajú 6-ročné deti, učia sa písať prvé čiarky, zápasia s abecedou, skladajú zo slabík prvé slová, aby o deväť rokov opustili brány školy už takmer hotoví mladí ľudia, ktorí si začínajú hľadať vlastnú cestu, po ktorej raz budú kráčať.

50 rokov v živote našej školy – to je takmer 3600 žiakov, viac ako 200 učiteľov, nespočetne veľa priesečníkov osudov. Výsledkom aj tejto školy je, že Papradno má vlastnú inteligenciu a jej bývalí žiaci pracujú dnes na rôznych úsekoch spoločenského a hospodárskeho života ako inžinieri, lekári, učelia, zdravotné sestry, podnikatelia a veľké množstvo zručných remeselníkov.

Základná škola sa už teraz pripravuje na dôstojnú oslavu 50. výročia založenia školy, ktorá sa začne 6. októbra 2007 o 14,00 h. prehliadkou školy, bude pokračovať slávnostnou akadémiou, pohostením pozvaných hostí a ukončí sa tanečnou zábavou.

Pri tejto príležitosti sa obraciame s prosbou na tých občanov, ktorí majú možnosť, akýmkoľvek spôsobom prispieť k dôstojnému priebehu týchto osláv.

Blahoželáme

Zlatá svadba

20. mája 1957

vykročili na spoločnú cestu životom

Kamila Grajcaríková a Vojtech Zábavčík

Pripájame sa ku gratulantom aj my v redakcii.

Požehnaná láska

Keď medzi nimi zažiarila prvá iskra, písal sa rok 1959. Bol máj a oni sa stretávali pod rozkvitnutým orgovánom. Ich lásku prvýkrát spečatili na Obecnom úrade v Papradne 8. októbra 1963. Starosta Ján Strašík ich zapísal do sobášnej knihy. Roky ubiehal, narodilo sa im šesť zdravých detí, majú vnúčatá a pravnučátá. V manželstve prichádza nielen dobré, ale aj zlé, zdravie aj choroba. Prežili chudobu, ale láska ich pevne držala na zemi.

Uplýnulo 44 rokov a manželia Jágrikovci si povedali druhé "áno" 27. apríla 2007. Pán farár Jozef Hlinka zosobášil Oľgu (8. 8. 1934) a Vitolda (4. 9. 1930) pred Bohom. Manželský sľub vyslovili v domčeku, kde prežili svoju životnú púť a vzájomnú lásku, svedkami boli ich deti. Vypadla nejedna slza, ale nie od bolesti. Boli to slzy šťastia, sily a nádeje v ďalšie krásne dni, týždne, mesiace a roky ich spoločného života.

Je krásne, keď ľudia nosia v srdci túžbu, ktorá sa im raz splní. Je krásne snívať sen, ktorý sa raz stane skutočnosťou. Nech v zdraví, šťastí a láske spoločne žijú ešte dlho medzi nami. Tak im Pán Boh pomáha.



V čase našej uzávierky sme sa dozvedeli smutnú správu. Naplnili sa dni života pánu Vitoldovi a 28. júna sme odpovedali na jeho poslednej ceste.

Dobrý človek ešte žije

A nie jeden, ale hneď dvaja – skonštatovali prváci našej školy, keď sa sklamaní zlým počasím predsa len ocitli na túžobne očakávanom výlete na Podjavorníku. Tími dobrými ľuďmi sú manželka Marta a Zdeno Žilinčíkovci, ktorí ich veľmi ochotne prichýlili vo svojom podniku Javorinka a nedovolili dažďu, aby ich premáchal a prekazil im radosť z opekania. Ba dokonca ich ponúkli džúsom a sladkosťami, za ktoré nechceli od detí ani haliera. Spokojné deti im odkazujú: „Veľmi pekne ďakujeme.“

V našej obci

BOLO

6. apríl

Na Veľký piatok 6. apríla pán kaplán nacvičil s mladými pripravujúcimi sa na sviatosť birmovania krížovú cestu. Krížová cesta začína pred školou a postupne išiel sprievod po dedine, kde boli jednotlivé zastavenia slovné aj herecky znázornené. Ukončenie bolo v prírode nad dedinou. Sprievodu sa zúčastnilo dosť veriacich, ktorí ocenili mládež a tento spôsob pripomenutia si Ježišovej smrti.

30. apríl

Postavili sme máj pred obecným úradom, prizerali sa aj hostia z Chorvátska a folklórna skupina Bystričan. Samozrejme, že nechýbal náš Podžiaran, občania a príjemný zážitok.

5. máj

Členovia SČK a Klubu turistov pozývali na Majáles. Kto tam bol, dobre sa zabával pri výbornej hudbe. A že vraj sa tešia na pekný májový večer aj o rok.

6. máj

Pri Troch křížoch na Javorníkoch sa opäť stretli Slováci a Moravia a spoločne vzdali úctu pamiatke padlých v druhej svetovej vojne. Nechýbali hasičské zbory Karolíny a Papradna, naši si hostí uctili výborným gulášom. Napriek upršanému dňu na hranici sa stretlo dvesto ľudí.

13. máj

Mamičky a babičky dostali kyticu pesničiek, básničiek a tancov od žiakov MŠ, ZŠ a Podžiaranu. Nechýbala ani kvetinka ozajstná a tú ženy dostali na záver sviatočného poludnia od starostu a prednostu obecného úradu.

1. jún

Deň detí slávil naše ratolesti nielen v priestoroch a záhrade MŠ a ZŠ, ale aj na futbalovom ihrisku v Luhoch a to doobeda futbalom.

vým zápasom a podvečer nastúpilo družstvo žiakov v minizápase s hokejistami – ligistami zo Žiliny.

17. jún

Deň otcov bol v réžii Mgr. Juraja Šípeka a jeho žiakov ZUČ Papradno, ktorí pripravili v KD veľmi pekný program.

BUDE

Čas dovolení, teplých dní, ale aj potrebného dažďa. To je leto, kedy toho stíhame oveľa viac, ako po iné dni roka. Takže milé deti, užite si prázdnin dosýtosť, milé ženy, oddýchnite si, ale aj naplňte si špagzu džemíkmi, lekárňami, nakladanými uhorkami a čalamádami. Nuž a pre všetkých vás je tu pozvanie na známe podujatia!

Júl

Futbalový turnaj

O pohár starostu obce Papradno by sa malo hrať v nedeľu 8. júla. Bude to už 7. ročník, turnaj začína o 10. h na ihrisku TJ Žiar Papradno.

Turnaj Papradnianskej doliny

Organizátorom v tomto roku je TJ Podvažie a keďže na prvom stretnutí zástupcov TJ predbežnú účasť nepotvrdili Brvníšte a Stupné, zápasy by sa mohli odohrať iba na jednom ihrisku a to v Podvaží.

August

Jazdecké hry 18. – 19. 8.

Po piatykrát sa zídu milovníci koní, ale aj ostatní priaznivci na farme v Papradne na Jazdeckých hrách. Nebude chýbať výborná zábava a bohaté občerstvenie.



Křížová cesta



Stavanie mája



Deň otcov



Aktivity školy sú bohaté

Žiaci našej ZŠ sa v minulom školskom roku zúčastnili na 15 okresných súťažiach. Boli to olympiáda mladých záchranárov, geografická, fyzikálna, strelba zo vzduchovky, futbal Coca-Cola, Slávik Slovenska, malý futbal, dopravná súťaž na bicykli bezpečne a letný biathlon. A umiestnenia boli tiež výborné: Prvenstvá priniesli Jakub Galko a M. Gáčík, Andrea Bašová, Veronika Šamajová, družstvo z dopravnej súťaže. Ďalší reprezentanti školy skončili na druhých a tretích miestach.

Na krajských súťažiach to už bolo náročnejšie, mali sme zástupcov v 4 súťažiach. Naše družstvo zvíťazilo v dopravnej súťaži, Jana Hikaniková bola štvrtá v geografickej olympiáde, Andrea Bašová 8. vo fyzikálnej a chlapci J. Galko, M. Gáčík a V. Bašo skončili na 7. mieste v strelbe.

V celoslovenských súťažiach to bolo tiež na výbornú – Kristína Pavlecová v spevackej súťaži Dilong star zvíťazila a Ivana Kludajová bola najlepšia v literárnej súťaži Cena Dominika Tatarku.

Úspešní deviatáci

Dňa 13.3.2007 na všetkých slovenských školách testovali žiakov 9. ročníka zo slovenského jazyka a matematiky – MONITOR 9. V testoch bolo zahrnuté učivo od 5. ročníka až po II. polrok 9. ročníka ZŠ. Výsledky MONITOR-u 9 ovplyvnili prijímanie žiakov na stredné školy a SOU.

V našej škole sa na testovaní zúčastnilo všetkých 28 deviatakov, ktorí sa s úlohami MONITOR-u popasovali veľmi dobre.

Priemerná percentuálna úspešnosť

ZŠ Papradno:

- matematika: 62,1%
- slovenský jazyk: 91 %

Slovenská republika

- matematika: 61,2%
- slovenský jazyk: 67,1%

Vedenie školy i vyučujúci slovenského jazyka a matematiky sú s výsledkami našich žiakov spokojní, pretože v oboch predmetoch žiaci dosiahli lepšie výsledky, ako je slovenský priemer. V rámci nášho okresu dosiahli naši deviatáci zo všetkých základných škôl v slovenskom jazyku najlepšiu úspešnosť. Toto svedčí o svedomitej príprave žiakov zo strany vyučujúcich, ktorým aj touto cestou patrí poďakovanie nielen od vedenia školy, ale aj zo strany rodičov.



Prvί v kraji, ako vo finále?

Žiaci našej školy sa zúčastnili krajského kola súťaže „Na bicykli bezpečne“. Táto súťaž má na ZŠ Papradno dlhú a úspešnú tradíciu, ved v minulých ročníkoch žiaci obsadili 1x1. miesto a 1x3. miesto v krajskej súťaži a v celoslovenskom kole sa umiestnili na peknom 4. mieste. Súťaž je považovaná za významné podujatie dopĺňajúce a rozširujúce poznatky, zručnosti a návyky, ktoré môžu žiaci získať na vyučovaní dopravnej výchovy v ZŠ. Vyhlasovateľom súťaže je MŠ SR. Súťaž začína základným kolom, ktoré organizuje škola a pokračuje okresným, krajským, celoštátnym a medzinárodným kolom. Súťažia 10 – 12 ročné deti, ktoré sa môžu zúčastniť iba jedného ročníka. Súťažné disciplíny sú: vedomostný test z pravidiel cestnej premávky, jazda zručnosti cez prekážky, praktická časť (údržba bicykla) a jazda podľa pravidiel cestnej premávky.

Družstvo v zložení Erik Cupan, Jakub Gablík, Mária Šamajová, Adriana Brezníčanová a Lucia Levčíková sa spolu s vedúcimi uč. Ďurovcovou a vych. Hroškovou sa svedomite pripravovalo na súťaž a v spomínaný deň zaslúžene vystúpilo na najvyšší stupienok. 1. miesto v kraji zaväzuje žiakov i učiteľky, aby na celoslovenskom kole, ktoré sa bude konať 27., 28.6.2007 v Bratislave uspeli čo najlepšie.

Deň detí v materskej škole

sme oslávili trocha netradične dopravnú-športovou súťažou:

POZOR! ČERVENÁ!

Na školskom dvore sme pripravili stanovišťa, pri ktorých deti plnili úlohy: určovali dopravné značky, dopravné prostriedky, staršie deti aj v angličtine. Najviac sa deti tešili na jazdu zručnosti na bicykli. Starší dokázali svoju zručnosť pri prekonávaní prekážok jazdou okolo kolkov. Víťazmi boli všetci. Odnášali si aj sladké odmeny od J. Žilínčika.

V máji sme navštívili slovenský betlehem v Rajeckej Lesnej. Zaujali nás hlavne pohybujuce sa figúrky vyrobené z dreva: chudobná mašťa s Ježiškom v jasičkách, kováčska dielňa, v ktorej podkúvajú koňa, hladný medveď, ktorého naháňajú valasi, Bojnický zámok, Bratislavský hrad, pod ním Dunaj s plávajúcou loďkou,...

Cestou do Rajeckej Lesnej sme sa zastavili v Jasenici. V priestoroch renesančného kaštieľa sme si prezreli výstavu vtákov, hmyzu a zvierat a výstavu výšiviek a prác z drôtu.

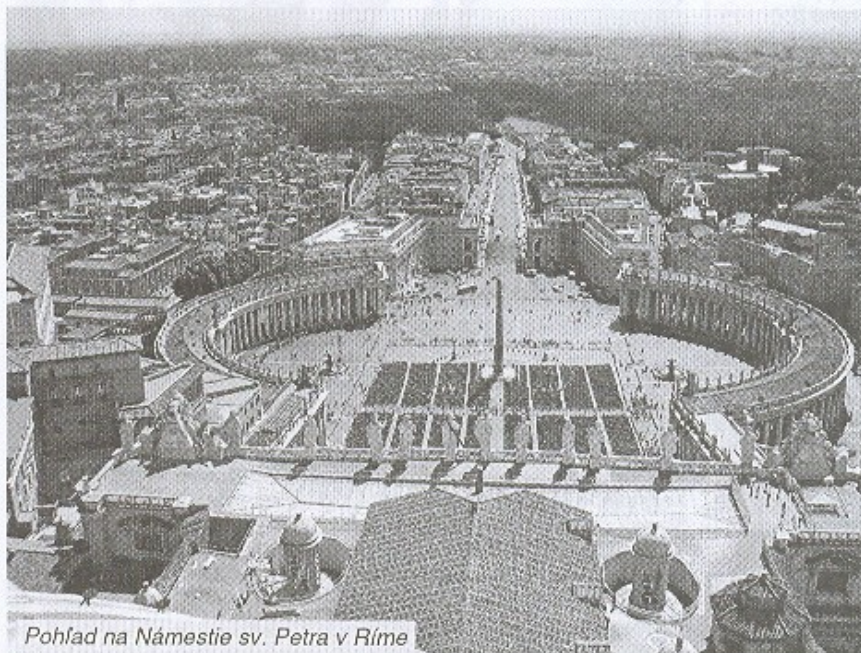
Veľkú radosť mali deti z bábkového divadla, ktoré k nám prišlo zo Žiliny. Sledovali sme ho spolu s deťmi z materských škôl Brvníša a Stupného. Okrem nich nás navštívili aj deti z materskej školy Považská Bystrica, Grznára 1444, ktorým sa u nás veľmi páčilo.

učiteľky materskej školy Papradno



Do sveta na skusy

Svet sa zmenšil a cestovanie po svete je stále jednoduchšie a bežnejšie. Nie iba na dovolenku a za poznávaním, ale tiež za prácou a vzdelaním. Hlavne mladí ľudia si v cudzine zlepšujú svoje jazykové znalosti, ušetria nejaké peniaze, spoznajú iný kraj, iných ľudí a tiež zistia, čo je v nich a ako sa dokážu postarať sami o seba. A po návrate možno viac ocenia, čo majú doma.



Pohľad na Námestie sv. Petra v Ríme

A čo nám chýbalo z domova? Naše, nie umelo vypestované a našim potom zmáčané „zemáky s kyskú“.

Vierka: Z môjho pohľadu sú Taliani veľmi otvorení, bezprostrední, sebavedomí, priateľskí ľudia. Vychutnávajú si život, sú praví patrioti, sú silne rodinne založení a milujú deti.

Imponuje mi ich jednoznačne pozitívny prístup k životu a obdivuhodná životná energia. Jediné na čo som si doteraz nezvykla, je ich povestná nedochvilnosť.

Z domova mi chýbala rodina, priatelia a naša krásna slovenská príroda.

Práca asi zaberala najväčší priestor – aká bola? Okrem nej ste však určite spoznávali aj krajinu. Čo vás zaujalo?

Zuzka + Aňa: Práca bola náročná, väčšinou sme pracovali okolo 50 hodín týždenne niekedy aj viac (často krát 7 dní v týždni). Pri takomto pracovnom nasadení, nám na cestovanie veľa času ani nezostávalo. Avšak nenavštívili sme také miesta ako Londýn, Oxford, Manchester som si nenechala ujsť. Tak isto i ja v Amerike, vybrala som si miesta ako napr. New York, Washington D.C., Florida a iné. Ale najväčším relaxom bolo prísť naspäť na Slovensko.

Vierka: Práca mi zaberala naozaj najviac času, aj toho voľného. Pracujem v Rímskej komunite Archy (medzinárodná organizácia venujúca sa hendikepovanými ľuďmi). Je to práca náročná, ale zároveň zaujímavá a naplňujúca.

Veľa voľného času využívam na spoznávanie kultúrneho bohatstva samotného Ríma, ktorý je naozaj ako veľké múzeum. Tiež zabúdám do jeho blízkeho i vzdialenejšieho okolia, k morskému pobrežiu a podobne.

Po tých skúsenostiach, ktoré máte z pobytu v cudzine, čo by ste poradili tým, ktorí sa rozhodujú na podobný krok?

Predstavujeme vám dievčatá, ktoré sa vydali z Papradna na skusy do sveta.

Zuzka robila niekoľko rokov v Anglicku, Aňa bola zasa viackrát v USA a Vierka pracuje v Taliansku.

Čo bolo pre vás impulzom, že ste sa rozhodli opustiť teplo domova a odísť do sveta?

Zuzka + Aňa: Jedným z dôvodov bolo vidieť a žiť v inej krajine, kde sme mohli spoznávať ich kultúru, zvyky, a krásy krajiny. Ďalšími dôvodmi bolo finančné hodnotenie práce a taktiež veľké plus v zdokonalení anglického jazyka.

Vierka: Impulzom, prečo som sa pred takmer 2 rokmi vybrala do Talianska, bola zmena v zamestnaní a dávna túžba lepšie spoznať túto krajinu, jej kultúru, zdokonaľiť sa v jazyku. Predtým som tu strávila niekoľko dovolení a Taliansko mi učarovalo.

Aké boli vaše prvé skúsenosti v cudzine? Čo vás prekvapilo milo čo naopak? Čo bolo iné ako ste o tom počuli? Menil sa pohľad na vaše pôsobisko s časom, ktorý ste tam strávili?

Zuzka + Aňa: Môžeme začať hneď od začiatku: cesta lietadlom (Anglicko – 2h, USA – 9h), prílet na medzinárodné letisko a zistenie, že zrazu nikomu nerozumiete. A že sa musím spoliehať sama na seba. Milých prekvapení sme počas našich pobytov mali veľmi veľa a dodnes na ne s úsmevom spomíname. Tak ako aj nemilé prekvapenia, na ktoré dodnes zabúdame.

Postupom času si človek zvykne na všetko; čím dlhšie sme žili v zahraničí, tým sa nám tento spôsob života stával prirodzenejším.

Vierka: Prvé skúsenosti boli väčšinou pozitívne. Jednoznačne mojou výhodou bolo, že som prišla do už známeho prostredia, takže som vedela, čo môžem očakávať.

Určite každého zaujíma, akí sú Angličania/Američania/Taliani z vášho pohľadu. V čom vám vyhovovala ich mentalita a spôsob života, v čom nie? Chýbalo vám niečo z domova?

Zuzka + Aňa: Z nášho pohľadu, Angličania ako aj Američania vedú rýchlejší spôsob života, všetci boli uponáhľaní a my s nimi. Často sme sa stretávali aj s pretvárkou ako všade na svete. Avšak mali sme šťastie na veľmi milých a úprimných ľudí. (Často si žili svojím zabehaným spôsobom života, pri ktorom nemali čas klábosiť na ceste a ohovárať všetkých okoloidúcich)

Jednou z nevýhod uponáhľaného spôsobu života bola aj ochudobnená strava (často závislá na polotovarochoch a „mekáčoch“). S tým súviselo napríklad aj to, že priemerná hmotnosť obyvateľstva sa pohybuje od 100 kg vyššie.

Zuzka + Aňa: Nenechajte sa nikým a ničím odradiť! Život nám ponúka veľa nových krásnych možností, tak ich využite.

Vierka: Rozhodne by som im poradila urobiť takýto „podobný krok“. Skúsenosti z cudzieho sveta im pri rešpektovaní miestnych zvyklostí môžu priniesť veľa pozitív do života.

Hovorí sa, že Papradňanica stretnes všade. Bolo to aj vo vašom prípade?

Zuzka + Aňa: Slovákov sme stretli na potulkách svetom nespočetné množstvo. Dokonca sa mi stalo, že v Londýne na letisku ma oslovila jedna mladá slečna a spýtala sa: „Nie si náhodou z Papradna? Vtedy mi došlo, aký je svet malý a Papradno veľké.“

Stretnúť Slováka nebolo ťažké, ťažšie bolo ho spoznať. Napr. komunikujete po anglicky a až po pol hodine zistíte, že ste obidvaja zo Slovenska. Tomu sa hovorí anglická deformácia.

Vierka: Niečo na tom bude ... I keď ja som ich stretla tak trochu cielene – boli to moje kamarátky, ktoré prišli na dovolenku. Stretávam tiež ďalších Slovákov a doteraz to boli vždy veľmi príjemné stretnutia.



Bazilika

Dvaja kmotrovia a nočné právo

Boli raz dvaja kmotrovia. Dobre sa znášali. Obaja mali po páre koní. Za mesačných nocí spoločne chodievali kone pásť.

Hovorí sa však, že každá pesnička má svoj koniec. Veru ani ich kmotrovstvo netrvalo naveky. Jeden kmotor zomrel. Zostal druhý kmotor sám – nemal už svojho spoločníka i chodil potom sám svoje koničky v noci pásť do chotára.

Raz sa mu prihodila neslýchaná vec. Ako vždy aj vtedy pribil svoje kone na lúku, aby sa tu pásli a on si ľahol, aby sa do rána dobre vyspal. Zakryl sa hrubou teplou huňou z ovčej vlny a usnul.

Krajina bola zaliata mesačným svetlom, kone sa popásali a všetko ostatné bolo pohružené do hlbokého spánku. No keď v dedine na veži odbilo dvanásť hodín, začali sa diať divné veci.

Nadišla hodina duchov. Nablízku sa objavilo nočné právo. Boli to štyria chlapi nesúci ťažký železný stôl.

Tým smerom kade šli, utekal pred nimi akýsi chlap a tento nočnému právu odstraňoval prekážky z cesty.

Veľké balvany odhadzoval na bok ako nič. Šípové, trnkové i hlohové kričky vytrhával zo zeme ako dajakú trávu, ba ak sa mu postavil do cesty strom i ten s koreňom vytrhol a zahodil.

Podivný nočný silák zaujatý takouto robotou došiel na lúku, na ktorú spal človek pasúci kone. Silák sa zastavil pri ňom, lebo nočný pastier mu ležal v ceste. Už ho chcel chmatnúť a odhodit na stranu, aby tam nočnému právu nezavadzal. Pozrel sa mu však lepšie do tváre a v tom ho spoznal. I začal ho ľahať za vlasy. Spiaci vyskočil na rovné nohy a skríkol.

„Sto hromov hromúcných, kto ma to ruje?“ Chcel tomu drzému opovážlivcovi vynadať, ale ako sa naň poďíval, nadávky mu primrzli od strachu na jazyku. Chytila ho hrôza a vlasy na hlave sa mu od strachu postavili ako ježovce ihlice. Zaseklo mu reč. Spoznal pred sebou svojho nebohého kmotra. Ved' není tomu dávno, čo ho pochovali. Sám sa díval na to, ako ho zahrabali hlinou.

A teraz tu stojí pred ním. Ktože by sa takého niečoho nenaľakal.

Tu zomretý kmotor prevrátil: „Kmotre bojíš sa ma? Neboj sa, ja ti nič neurobím“.

Tu sa už živý kmotor osmelil a riekol: „Ej kmotričku, čo sú to za poriadky, že ty po smrti svetom chodíš. A čo si žiadaš odo mňa?“

„Ved' ja som neprišiel za tebou, to je iba náhoda. Keby si vedel ako ja na tamtom svete trpím. Mój duch musí slúžiť nočnému právu ako upratovač ciest. Nemám v hrobe pokoja a to všetko za to lakomstvo, čo som popáchal za živa musím pykať“.

Živý kmotor počúval a spýtal sa: „A nebola by ti nejaká pomoc?“

Zomretý kmotor sa v tom obzrie a skríkne: „Beda, nočné právo sa približuje. Za chvíľku je tu. Kmotre chytro skoč za tamten hloh a ukry sa v jeho tieni, lebo ak ťa nočné právo zbadá, beda ti. No keď budeš schovaný v tieni mesiacka nebude mať nad tebou moc.“

„Dobre, spravím ako mi kažeš, ale čím sa ti ja odslúžim za tvoju radu?“ Toto povedal a ponáhlal sa za hlohový krik, lebo nočné právo sa približovalo a už počul jeho mrmľanie.

Zomretý kmotor mu stačil ešte zakričať: „Pomôžeš mi tak, keď dáš za mňa po tri nedele omše slúžiť“.

Potom zmizol a nočné právo sa objavilo. Kmotor sa díval spoza kričky. Štyria chlapi niesli ťažký, preťažký stôl. Uprostred stola ležala veľiká otvorená kniha a vysoká horiaca svieca z vosku, ktorá blikotala ako tá najväčšia hviezda na nebi. Chlapom nesúcim stôl sa pot lial dolu čelami ako pramene vody.

Díval sa na nich, až kým nezmizli. Ráno, keď sa vrátil domov dal za svojho nebohého kmotra po tri nedele omšu slúžiť.

Pomohlo to. Keď už boli omše odslúžené zjavil sa zomretý kmotor živému vo snách a ďakoval mu za záchranu. Ďakoval mu za to, že ho vyslobodil od toho veľkého trestu na druhom svete. Teraz našiel v hrobe odpočinok aký mŕtvym patrí.

Odvtedy zomretý kmotor už nikdy nechodil s nočným právom a mal tam pokoj.

Podľa rozprávania Š. Šamaja spracoval Š. Meliš



Po druhej svetovej vojne obciam Papradnianskej doliny veľmi pomohlo zavedenie elektriny. Žiarovky rozsvietili príbytky, elektrina bola pomocníkom pri ďalšej výstavbe a budovaní nových domov, ťažké práce uľahčovať začali „motory“.

Vývoj svietenia

Veľmi častým a obľúbeným zdrojom svetla boli aj **tukanice, tukaníčky**, niektorí ľudia im hovorili „sviecidlá“. Boli to hlavne lieskové, ale aj brezové a vrbové konáre – „mladé lieščičky, vrbice, brezy“, o priemeru asi 3 cm, dlhé približne pol až 1 m. Konár položili na klát, ľavou rukou ho pridržovali a stále otáčali, pričom širším koncom sekery alebo motyky ho roztlkali tak dlho až zostal len pevný, krátky koniec, za ktorý sa tukanica držala v ruke – „lieščičku ustrapačí, utuká tyľcom sekery“. Mnohí ľudia dávali surové konáre najprv zapariť, aby sa lepšie roztlkli, ale väčšina to nerobila.

O dobe ich používania platí zhruba to čo o trieskách. Svetilo sa s nimi bežne ešte v rokoch 1905 – 1910, ale niekde aj neskoršie, na samotách v horách a v chudobných domácnostiach. Tak ako triesky aj tukanice sa museli dôkladne vysušiť a to v peci po pečeni chleba alebo asi dva dni na slnku, ale najčastejšie sa sušili nad ohňom na poľení. V niektorých rodinách nimi svietili v izbe, inde len vonku. Pri svietení tukanicu držali v ruke alebo ju na konci „zakresali“ a zasunuli do otvoru v zapečke, do ščipáku alebo do sviečnika.

Tukanica horela i 20 minút, svietilo sa s ňou najčastejšie mimo izby, v chlieve, na dvore a brali sa hlavne na dlhšiu cestu. Pri svetle tukaníc podobne ako smolierov sa chytávali raky.

Najsilnejšie svetlo dávali vraj smoliere. Medzi trieskou a tukanicou v intenzite svetla nebol veľký rozdiel, ale najobľúbenejšie predsa len boli triesky, lebo horeli najdlhšie a okrem toho smoliere a aj tukanice silno dymili. Dym sa voľne rozptyľoval po izbe a vychádzal len malým bočným otvorom v stene pod stropom, nazývaným „horná dziera alebo ľuftovník“.

V tej dobe sa svietilo, i keď zďaleka nie tak často ako trieskami, smoliermi a tukanicami tiež kahancami, zhotovenými zo šišiek. Bol to zdroj svetla hlavne pastierov a mládencov, chodiacich v noci po horách „na vohľady“. Hovorilo sa im stručne **kokorúd** – „svieci kokorúdom“. Zhotovovali sa veľmi jednoducho. Nalámali sa hlavne smrekové, ale aj jedľové konáre so šiškami alebo sa pozbierali šišky aj s kúskom konára, za ktorý sa mohla svietiacia šiška držať, aby stekajúca smola nepopálila ruky. Šiške ulomili špičku a buď do stredu „kokorúda“ zapichli tenké drevko, nahrádzajúce knôt, alebo ani to a miskú, ktorá sa ulomením zvrchu vytvorila naplnili smolou, ktorú pritlačili prstami a ak bola šiška roztvorená, povtláčali smolu všade, kde sa dalo.

Kokorúd sa používal samostatne, ale ak bolo potrebné väčšie svetlo, upravili sa celé konáre, na ktorých rástlo niekoľko šišiek. Pastieri, ale aj dospelí mládenci si ich vyrábali do zásoby. Chlapci na pasienku si nimi večer svietili buď pre zábavu – „kedz sme zajmali a bola cma, pozažili sme si to viac pre špás ako pre cmu“, ale aj z nutnosti, keď zaháňali dobytok do chlievov.

I mládenci, chodiaci po skupinách na vohľady, kedy navštevovali dievčatá v odľahlých samotách a bačovoch, kde cez leto hospodárili a pásli dobytok, si nimi svietili ak bola tmavá noc, pretože cesty viedli obyčajne cez les. „Kedz sme išli na vohľady, ešte ve dne sme si to pripravili, najmä smolu. Svrčinový kokorúd našol už aj na cesce, jeden, dva, tri stačili. Smoly sa nadlávilo do toho odlomeného a to horelo duho a silno. Ani vieter to nezahasi, kedz sa to rozhorí, čo jako fučí, aj práca môže“.

pokračovanie nabudúce

Diskotéky a neporiadok v obci

Zdalo sa v minulých mesiacoch, že po piatkových diskotékach je neporiadok po dedine v prijateľnom množstve. Okolo miesta diskotéky bol v sobotu robený pravidelne poriadok. Tento relatívny pokoj je zdá sa ta-tam. V posledných 2-3 týždňoch môžete nájsť prevrátené popolnice, nádoby na odpad, autobusové poriadky v rieke, vysadené bránky a pod.

Robia návštevníci diskotéky neporiadok? Je najviac badateľný v sobotu ráno.

Tento problém je v obci už niekoľko rokov a zatiaľ sa nepodarilo nájsť adekvátne riešenie.

Sú možné nasledovné:

- zakázať diskotéky a obmedziť otváraciu dobu iba do 22-23 hodiny
- skúsiť osloviť políciu, aby zvýšila svoj dohľad (doteraz to bolo neúspešné riešenie)
- niečo s tým by určite mali robiť aj rodičia, veď niečo deti to robia.

Riešenie tohto problému je asi začarovaný kruh, z ktorého niet východiska. Pozná ho niekto?

Dajme mladým šancu

V súčasnej dobe naša mládež v obci Papradno nemá priestory vhodné pre kultúrny, spoločenský a športový život. Okrem diskotekových zábav, ktoré poriada pohostinstvo Lucia a niekedy miestne kultúrne stredisko, mladí ľudia nemajú kam chodiť. Preto prichádza Miestne kultúrne stredisko Papradno s iniciatívou a v priestoroch kultúrneho domu by chcelo zriadiť klubovňu pre mladých, v ktorej by si mohli zahrať stolný tenis, rôzne spoločenské hry, vypočuť si dobrú hudbu. Chceme vytvoriť priestor a podmienky pre zhromažďovanie sa mladých ľudí, aby bezplatne mohli navštevovať zariadenie, ktoré má slúžiť občanom našej obce.

S pomocou obecného úradu by priestory mohli začať slúžiť v priebehu dvoch mesiacov, zámer podporuje starosta a obecné zastupiteľstvo v Papradne.

Tibor Knapo,
vedúci MKS Papradno



Papradno 134 tel: 042/ 439 33 77, 0905 749 859

Upozornenie na znenie zákona

Stop burinám

Zaburiňovanie poľnohospodárskych i nepoľnohospodárskych pozemkov z dôvodu nedostatočnej starostlivosti o ne, je pretrvávajúcim nedostatkom zo strany ich vlastníkov, resp. užívateľov.

Obvodný pozemkový úrad v Považskej Bystrici ako príslušný orgán podľa § 20 písmeno c) zákona č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon") štátnej správy na úseku ochrany poľnohospodárskej pôdy upozorňuje na dôsledné dodržiavanie ustanovenia:

- § 3 ods. 1 písmeno b) zákona 220/2004 Z. z. ukladá vlastníkom, nájomcom a správcom poľnohospodárskej pôdy povinnosť predchádzať výskytu a šíreniu burín na neobrábaných pozemkoch.
- § 3 ods. 1. Zák. č. 193/2005 Z. z. O rastlinolekárskej starostlivosti a Zák. č. 61/64 Zb. O rastlinnej výrobe

Každý je povinný zo zákona chrániť prirodzené funkcie poľnohospodárskej pôdy, ktorá je nezastupiteľnou zložkou životného prostredia.

Aby sa zabránilo tomuto nežiaducemu stavu, žiadame vlastníkov - nájomcov /užívateľov/ poľnohospodárskych i nepoľnohospodárskych pozemkov na dodržiavanie citovaných zákonných ustanovení a realizáciu opatrení proti rozširovaniu burín, na povinnosť pravidelného udržiavania trávnatých plôch ich kosením, čím sa zabráni ďalšiemu šíreniu burín a škodcov.

Pozornosť treba venovať i zaburineným poľnohospodárskym pozemkom, ktoré boli pôvodným vlastníkom vyčlenené z užívania družstiev a ŠM, ako aj poľnohospodárskym pozemkom vyčleneným do bezplatného náhradného užívania v zmysle § 15 ods. 2 Zák. č. 330/91 Zb. o pozemkových úpravách v znení neskorších predpisov.

Zo strany Obvodného pozemkového úradu v Pov. Bystrici budú vykonávané previerky plnenia citovaných zákonných ustanovení a v prípade zistenia závažných nedostatkov, budú udelené finančné sankcie.

Podľa § 25 ods. 1 písmeno b) zákona sa priestupku na úseku ochrany poľnohospodárskej pôdy dopustí ten, kto spôsobil svojou nečinnosťou zaburinenie poľnohospodárskeho pozemku alebo nepoľnohospodárskeho pozemku v blízkosti poľnohospodárskeho pozemku.

Za priestupok podľa ods. 1 písmeno b) zákona môže obvodný pozemkový úrad uložiť pokutu až do výšky 20 000 Sk.

Podľa § 26 ods. 1 písmeno b) zákona sa podnikateľ (§ 2 ods. 2 Obchodného zákonníka) dopustí správneho deliktu, ak spôsobí svojou nečinnosťou zaburinenie poľnohospodárskej pôdy alebo nepoľnohospodárskej pôdy.

V súlade s § 26 ods. 2 zákona podnikateľovi uloží orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy pokutu od 5 000 Sk do 1 000 000 Sk za každý hektár poľnohospodárskej pôdy, ak sa na ňom dopúšťa správneho deliktu podľa § 26 odsek 1 zákona.

Deň detí vo farskej záhrade

V sobotu 2. júna sa na farskom dvore zišli malé i väčšie detičky. Prišli osláviť Medzinárodný deň detí, ktorý pre ne zorganizoval pán kaplán. Mal výborný nápad a spolu s mládežníkmi pripravil hádanky, rôzne súťaže, a tak sa cesta za hľadaním pokladu mohla začať.

Farská záhrada ožila krikom, deťom žiarili očka od radosti a pán kaplán sa tešil spolu s nimi. Na konci všetkých čakala lákavá odmena – sladkosti a balóniky. Počasie sa umúdrilo a krásne popoludnie zakončili pri ohníčku a špekáčikoch. V tento deň mali všetky deti svojho Otca.

Ďakuje vám, náš duchovný otec, tento prívlastok si naozaj zaslúžite. Deti vyrastu, krásne spomienky im zostanú navždy.

Vďační rodičia



Cintorín, miesto posledného odpočinku

Raz jeden návštevník Papradna povedal, že rozmiestnenie domov v uliciach a rozmiestnenie hrobov na cintoríne majú veľkú podobnosť. A v Papradne sú hroby umiestnené veľmi chaoticky. Bohužiaľ možno s ním iba súhlasiť.

Hoci je pasport hrobov urobený už niekoľko rokov a obecny úrad uvažoval niekoľkokrát o správcovi cintorína, doteraz sa nič neudialo. Pri rozširovaní cintorína bola nádej, že aspoň nové hroby budú usporiadané súmerne aj s uličkami, aby ste nemuseli absolvovať doslova lezeckú tortúru, keď sa chcete k hrobu dostať. A to ani nehovorím o problémoch pri pochovávaní.

Doteraz sa však tak nestalo a hroby sa stále umiestňujú „cik-cak“ a zdá sa, že náprava (aspoň nových hrobových miest) je v nedohľadne a možno aj veľmi ťažko realizovateľná.

Alebo nie? S otázkou o správcovi cintorína, hrobových miestach a všetkom, čo sa týka cintorína sme sa obrátili na predstaviteľov obce.

V súlade s novelizovaným zákonom

V roku 1993 sa v našej obci spracovala pasportizácia hrobových miest na miestnom cintoríne, s ktorou sa vlastne v nasledujúcich rokoch nič neudialo. V rokoch 1995 – 1996 sa v dôsledku nedostatku hrobových miest na cintoríne rozšíril do farskej záhrady za výdatnej pomoci pána farára.

Obecný úrad nezasahoval do chodu na cintoríne, ponechal voľný priebeh, zaužívaný v dávnej minulosti. V roku 2005 schválila NR SR zákon č. 470/2005 Z. z. o pohrebníctve a o zmene a doplnení zákona č. 455/91 Zb. O živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol účinnosť 1. novembra 2005.

Tento zákon upravuje pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí, práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb v súvislosti so zaobchádzaním s ľudskými pozostatkami a ľudskými ostatkami, s prevádzkovaním pohrebnej služby, krematoria, pohrebiska, s prevádzkovaním balzamovania alebo konzervácie ľudských pozostatkov.

V roku 2006 sa v obecnom zastupiteľstve na podnet starostu začalo nahlas uvažovať o správcovi cintorína. Starosta vyhlásil konkurz, prihlásili sa 5 uchádzači, no ani jeden nespĺňal hlavnú podmienku a tou je vlastnenie osvedčenia „odbornej spôsobilosti na prevádzkovanie pohrebiska“ (§ 27 zákona č. 470/2005 Z. z. o pohrebníctve). Na sklonku roka 2006 sa konali komunálne voľby, v tieni ktorých problém správcovstva cintorína v našej obci, ale aj vo väčšine obcí nášho okresu, akosi zanikol. Oživenie otázky správcovstva cintorína pripomenuli pracovníčky Regionálneho úradu verejného zdravotníctva z Považskej Bystrice, ktoré vo februári 2007 pošteklili nových, resp. staronových starostov jednotlivých obcí nášho okresu blokovou pokutou vo výške 1000 Sk za nedodržanie citovaného zákona.

V termíne do 10. marca 2007 pracovníci obecného úradu na pokyn starostu obce vypracovali prevádzkový poriadok verejného pohrebiska v obci Papradno, ktorý bol 16. marca 2007 rozhodnutím RÚVZ v Považskej Bystrici pod č. A/2007/580 odsúhlasený. Následne 12. 4. 2007 uznesením obecného zastupiteľstva obce Papradno č. 5/2007 bol prevádzkový poriadok verejného pohrebiska v obci Papradno schválený ako všeobecne záväzné nariadenie obce Papradno.

V týchto dňoch sa prostredníctvom firmy Slovenská internetová s. r. o. zo Žiliny dopracováva pasportizácia hrobových miest na cintoríne, bude v písomnej a digitálnej forme. Po jej ukončení (15. 7. t. r.) obecné zastupiteľstvo pristúpi k schváleniu správcu – prevádzkovateľa pohrebiska. Zmeny na cintoríne určite nastanú, jednou z nich je aj spoplatnenie hrobových miest:

Druh hrobového miesta	Nájomné za dobu 10 rokov
Jedno hrobové miesto	400 Sk
Dve a viac hrobových miest	400 Sk
- za každé hrobové miesto	
Detské hrobové miesto	200 Sk
Miesto pre uloženie urny	200 Sk

Ani nový prevádzkový poriadok verejného pohrebiska nedokáže v blízkej budúcnosti zmeniť doterajšie rozmiestnenie hrobov. V úcte k zosnulým to musíme tolerovať a okolo hrobov udržiavať poriadok. Radi privítame vaše podnety, návrhy, ktoré by pomohli urobiť miesto odpočinku našich predkov čo najdostojnejšie.

Juraj Palko
prednosta obecného úradu



Papradno a internet

Je to rok, čo sme sa aj v Polazníku zmienili o význame internetu pri propagácii obce a jej širšom zviditeľnení. Bola tam aj kritická časť o tom, že obecný úrad zanedbal túto svoju možnosť či až povinnosť. Bývalý starosta obce však miesto kritiky zverejnil dve web stránky o obci. Tá oficiálna vyzerala dobre, ale bohužiaľ okrem adresy a niekoľkých fotografií tam nebolo nič viac.

Odvtedy sa vymenilo vedenie obce, aj poslanci a nenaplnená stránka zostala. Teda pardon pribudli tam 3-4 články. Z toho však návštevník internetu veľký prehľad o obci nezískal.

Už v januári som na túto tému rozprávala so starostom aj prednostom úradu. Stránka je však stále neúplná.

A my v redakcii sme sa tešili, ako vždy nové číslo novín „pripneme“ na stránku, aby si ho mohli prečítať aj vzdialenejší rodáci. Asi sa ešte nejakú dobu budeme iba tešiť.

Ako vyzerá časový harmonogram dokončenia internetovej stránky, kto má na starosti jej napĺňanie aj toto sme sa spýtali zástupcov obce.

Prvé kroky

Pri zriaďovaní internetovej stránky v minulosti sa obec rozhodovala, akou formou si zriadi internetovú stránku. Prvou možnosťou bolo dať si vyhotoviť firme stránku, zaslať im doklady na uverejnenie a samozrejme za to platiť. Druhou bola možnosť kúpiť si softvér a naplniť si údaje o obci samostatne a podľa potreby. V obci sme sa rozhodli pre druhú. Je náročnejšia na čas. Teraz už vieme, že by sme boli viac pokročili, keby sme boli stanovili redakčnú radu.

Intenzívnejšie sme sa internetovou stránkou začali zaoberať od 30. apríla tohto roku. Ján Dzurjaník zbiera fotografie Papradna, na internetovej stránke budú mať svoje miesto aj združenia pôsobiace v obci – poľovnícke, klub dôchodcov a invalidov, športovci.

Skúste si stav overiť www.papradno.ocu.sk.

Majitelia stránky www.papradno.sk súhlasia s vrátením adresy prevodom cez Slovanet.

Naša stránka bude obsahovať aktuálne informácie o dianí v obci vo viacerých jazykoch.

Možno nie všetko na nej sa bude každému pozdávať, ale môžete sa k tvorcom pridať aj vy.

Zatiaľ si obec hradí poplatok za uverejnenie na stránke www.slovakregion.sk, kde sme naposledy informovali o výstupe na Javorníky.



V utorok 12. júna som si vybehol do neďalekej "Hôrky" a priniesol som tento krásny dubák. Bol to poriadny úlovok - veď vážil 1,5 kilogramu. Tešili sme aj z pohľadu naň a ešte viac z voňavej polievky a hubových rezňov. - mk -

S humorom

Mrazivé ráno na Volge. Ruský bohatier sa pohodlne vyvaľuje v člně a fajčí fajku. Jeho žena celá spotená usilovne vesluje proti prúdu. Po ceste stretnú čln s iným bohatierom a ten na nich kričí:

„Kamže tak zrúna Ivan Ivanovič?“

„Ále, tuto moja Marfuša ide rodiť, tak ju veziem do pôrodnice.“

Príde žena za lekárom a nahnevane mu hovorí:

„Doktor, môj muž mal už ôsmu autonehodu. Povedzte mi pravdu, je to možné, aby bol ten somár nesmrteľný?“

Jožo stretne kamaráta a natešene mu hovorí:

„Ahoj, ako som len rád, že ťa vidím.“

„Zbytočne sa tešíš, nemám ani korunu.“

Lekár dohovára manželovi svojej pacientky.

„Mohli by ste mať deti, ak prestanete byť na svoju manželku taký žiarlivý.“

Primár neurológie a primár gynekológie sa stretnú v nemocni-

nom bufete. Medzi iným sa pošťazujú aj na veľké množstvo práce.

„U nás je to na nervy,“ – hovorí primár neurológie - „a u vás ako?“

Zabudnuté slová

ščibre – preberá

ščuká sa – štikúta sa

šľahnúc – udrieť; spadnúť na zem

obrteľ – poistka na vrátka

štabarc – hluk, lomož

štetfazeň – polica

štranek – konopné lano

vyšľuhá – zbije

zakydá – zašpiní

zapadni sa – odíť

zmyšľilo sa – nevydarilo sa

zrekále – oči

ztrátorí – stratí

žufanka – naberačka

plsc – suché opadané ihličie

polodne – obed

Odpočuté od detí

Vnučka príde na návštevu k babke. Najprv všade pónazerá a potom sa začne vyptovať:

„Babká, dze máš Panenku Máriu?“

„Zabila som hu. Mosím ísc za ndrúlikom, nech mi hu zlepi a namaľuje.“



„Babká, a čo tu včera robil strýko?“

„Prišól pre mňa aj s truhlú (prívesný vozík), aby som šla k ňemu. Ale veru já do toho mesta nepvojdzem.“

„Babká, já som už hladná. Čo si navarila?“

„Dokopy a neboziece s tvarohom. A je tam ešte kapusta od včera, ale na tú treba hlad, lebo mäso s niej som už zedla.“

Keď sa vrátila domov, pochválila sa, že u babky jedla dokopy - „s toľkýmito žmolkami“ – a ukázala celú ruku.

Róza hľadá u susedov svojho dospelého syna, ale najde tam len ich päťročného syna.

„Joško, neból tu mvoj Milan?“

„Ból, a tato povedal, že pil jako dúha.“



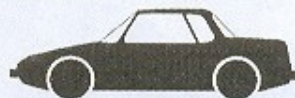
Do domu zavolajú opravára automatickej práčky.

Malý trojročný syn je stále pri ňom a asistuje mu.

Keď skončí, ponúknu ho kávou.

Syn si k nemu prisadne a vysvetľuje:

„Frndžalicu ci nesmieme uliac, lebo tu máš avto.“



Recepty

Vajíčkový nárez v syrovom obale

Cesto: 300 g syra, nasekaná petržlenová vňat

Plnka: sedem vajíčok, sol, mleté čierne korenie, 0,2 l ochutenej majonézy, 60 g červenej papriky, 60 g dusenej šunky, 15 g želatíny, žerucha

Pracovný postup:

Tvrdý syr zabalíme do mikroténového vrecúška a dáme ho variť do vody približne na 25 až 30 minút. Po uvarení syr z vody vyberieme a vrecúško odstránime. Syr preložíme na pracovnú dosku, posypeme nasekanou petržlenovou vňatou a valčekom medzi dvoma fóliami rozvalkáme. Podlhovastú formu vystelieme potravinárskou fóliou. Dno i boky formy vyložíme rozvalkaným syrom, pričom časť syra si odložíme. Naplníme plnkou, prikryjeme zvyšnou časťou syra, mierne stlačíme a odložíme na niekoľko hodín do chladničky. Po stuhnutí opatrne vyklopíme a fóliu stiahneme. Krájame na kúsky, ktoré posypeme žeruchou.

Plnka:

Červenú papriku povaríme v posolenej vode. Natvrdo uvarené vajcia nadrobno pokrájame spolu s vychladnutou červenou paprikou a dusenou šunkou. Ochutíme solou, mletým čiernym korením a majonézou. Pridáme želatínu pripravenú podľa návodu a premiešame.



Deň detí so žilinskými hokejistami

Futbalové stretnutia medzi papradnianskymi futbalistami a žilinskými hokejistami napísali na Deň detí tretiu kapitolu. Futbalu predchádzalo prijatie u starostu obce, zápis do pamätnej knihy a stisky rúk starých známych. I keď pravdu povediac tých starých známych bolo pomenej, pretože tréner Hladovský doviedol značne omladený kolektív, v ktorom sme spoznávali len

Kontěka, Jánoša či Kusovského. Na ihrisku netrepeživo čakali hlavne žiaci, ktorí si zahrali svoj minizápas s hokejistami. Po tomto stretnutí odovzdal Roman Kontěk šek so sumou 30 tisíc korún riaditeľovi ZŠ Ivanovi Šípekovi na podporu športu. Čin, pred ktorým dávame pomyselný klobúk z hlavy. Škoda len, že neprišlo viac divákov a hlavne detí zo základnej školy, ktorý by boli tento čin odmenili mohutnejším potleskom.

Nasledoval hlavný zápas, pri ktorom sa vystriedali v hre všetci dorastenci a muži. Výsledok pri takýchto stretnutiach nie je vôbec dôležitý. Guláš, ktorý k takýmto stretnutiam neodmysliteľne patrí, chutil o to viac, že Žilínčania dokázali, že sú nielen dobrí športovci, ale aj super ľudia. Takže o rok pri štvrtej kapitole dovidenia!

Ing. Stanislav Lališ

Vydarená turistická akcia

Klub turistov a lyžiarov obce Papradno usporiadal v dňoch 26 a 27. mája 2007 pešiu turistickú akciu s prenocovaním v horskej lokalite Javorníky - Čertov v okrese Púchov. Prezentácia účastníkov bola v sobotu 27. mája 2007 na Podjavorníku. Prezentovalo sa 26 členov a nečlenov turistického oddielu. O programe a organizačných pokynoch zúčastnených informoval podpredseda pre turistiku Jozef Gardoň a Anna Bašová zodpovedná za ubytovanie.



Spoločným fotografovaním pred informačnou tabuľou na Podjavorníku začal prechodu o 10.15 h. na trase Podjavorník – posed na Maríkovskej strane chotára – Maríková – Čertov. Trasa prechodu viedla po značených a v niektorých úsekoch neznačených turistických chodníkoch s niekoľkými prestávkami na odpočinok a občerstvenie. Príchod k ubytovni na Čertove naplánovaný na 16. h sa podarilo splniť. Po ubytovaní sa členovia venovali príprave večere, večerného posedenia pri táboráku, ktoré sa pretiahlo takmer do 24. h.

Po budičku a raňajkách v nedeľu 27. mája začala druhá časť dvojdnovej akcie – účasť na cezhraničnom valašení poriadanom okresmi Považská Bystrica a Vsetín. Odchod od ubytovne bol o 9. h. K horskej chate Kohútka účastníci dorazili o 11 h. Čakal ich kultúrny program pri chate Kohútka. Odchod z Kohútky bol s krátkou zastávkou na chate Portáš. Príchod na Podjavorník o 16. h zvädli všetci účastníci spoločne a bez zranenia.

Všetci členovia aj nečlenovia zhodnotili dvojdnovú turistickú akciu ako veľmi vydarenú. Spoločne sme skonštatovali, že podobné chvíle utužujú kolektív a rozvíjajú poznanie iných regiónov a prírodných krás Slovenska. Budeme ich v budúcnosti organizovať častejšie a vo všetkých ročných obdobiach. Všetky poznatky získané počas obidvoch dní zúčastníme na skvalitnenie našej činnosti v Klube turistov a lyžiarov obce Papradno.



Vedenie ZŠ Papradno ďakuje v mene všetkých žiakov a pedagógov žilinským hokejistom za sponzorský dar 30 000 Sk, ktorý odovzdal počas futbalového zápasu riaditeľovi školy Mgr. I. Šípekovi Roman Kontěk na rozvoj športu v ZŠ Papradno.

Pridajte sa v lete k turistom

1. 7. – Pokračovanie prác na vyčistení a úprave malého vodopádu
15. 7. – Prechod hrebeňom Modlatín – Dúbrava – obecny úrad
22. 7. – Na bicykloch Papradno – Manínska tiesňava
5. 8. – Pešo Medvedie – Malinová – Jastrabie – Majer – Papradno
12. 8. – Čistenie turistických trás
26. 8. – Na bicykloch
2. 9. – Stretnutie v sedle Bukovina s turistami z Moravy
16. 9. – Turistika v Nízkyh Tatrách
30. 9. – Turistika Papradno – Karolíňka

Noviny obce Papradno **Redakčná rada:** Ing. Viera Lališová, e-mail: viera.lalisova@ddpap.tsk.sk, Ing. Hanka Miniariková, Ing. Magdaléna Balušková, Ambro Balušik, e-mail: papradno@slovanet.sk. **Príprava pre tlač:** Štúdio PET. **Tlač:** TG tlačiareň Považská Bystrica. **Náklad:** 1 100 výtlačkov. Povoľené okresným úradom Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy. **Reg. číslo:** 2/2007